

IPSAS 42: Κοινωνικές Παροχές

Η παρούσα περιγραφή αποτελεί σύντομη περίληψη και απόδοση του προτύπου από τους συγγραφείς του βιβλίου «Λογιστική Δημοσίου Τομέα: Τάσεις και Πρακτικές» για εκπαιδευτικούς σκοπούς και σε καμία περίπτωση δεν ενέχει τη θέση επίσημης μετάφρασης του προτύπου.

Αθήνα, Σεπτέμβριος 2020

IPSAS 42: Κοινωνικές Παροχές

Το IPSAS 42 «Κοινωνικές Παροχές» ορίζει τις κοινωνικές παροχές και προσδιορίζει τον χρόνο αναγνώρισης των εξόδων και υποχρεώσεων για κοινωνικές παροχές, καθώς και τον τρόπο επιμέτρησής τους. Πριν την ανάπτυξη του IPSAS 42 τα IPSAS δεν παρείχαν οδηγίες για τη λογιστική των κοινωνικών παροχών. Το IPSAS 19 «Προβλέψεις, Ενδεχόμενες Υποχρεώσεις και Ενδεχόμενα Στοιχεία Ενεργητικού», δεν κάλυπτε στο σκοπό του, τις προβλέψεις για κοινωνικές παροχές σε μη-ανταλλακτικές συναλλαγές. Το Πρότυπο τίθεται σε εφαρμογή για ετήσιες οικονομικές καταστάσεις που καλύπτουν περιόδους οι οποίες ξεκινούν μετά και την 01 Ιανουαρίου 2022. Προγενέστερη εφαρμογή ενθαρρύνεται.

Σκοπός

Μια οντότητα που καταρτίζει και παρουσιάζει οικονομικές καταστάσεις στη δεδουλευμένη βάση της λογιστικής θα πρέπει να εφαρμόζει το Πρότυπο αυτό για τη λογιστική αντιμετώπιση των κοινωνικών παροχών. Οι κοινωνικές παροχές που αναγνωρίζει το Πρότυπο αφορούν ταμειακές μεταφορές για κάλυψη κρατικών συντάξεων, επιδομάτων ανεργίας, υποστήριξη χαμηλών εισοδημάτων.

Ορισμοί

Κοινωνικές παροχές είναι ταμειακές μεταφορές που παρέχονται (α) σε συγκεκριμένα άτομα και/ή νοικοκυριά, που πληρούν συγκεκριμένες προϋποθέσεις, (β) για τον περιορισμό της επίδρασης κοινωνικών κινδύνων, και (γ) για την αντιμετώπιση των συνολικών κοινωνικών αναγκών.

Κοινωνικοί κίνδυνοι είναι γεγονότα ή συνθήκες όπου: (α) σχετίζονται με τα χαρακτηριστικά ατόμων ή νοικοκυριών, για παράδειγμα ηλικία, υγεία, βιωτικό επίπεδο, και (β) μπορούν να επηρεάσουν αρνητικά την ευημερία ατόμων ή νοικοκυριών, είτε μέσα από την επιβολή πρόσθετων απαιτήσεων από τους πόρους τους, ή μέσω της μείωσης του εισοδήματός τους.

Γενική Προσέγγιση

Αναγνώριση Υποχρέωσης για Πρόγραμμα Κοινωνικής Παροχής

Μια οντότητα θα αναγνωρίζει μια υποχρέωση για πρόγραμμα κοινωνικής παροχής όταν: (α) η οντότητα έχει μια παρούσα υποχρέωση για εκροή πόρων ως αποτέλεσμα παρελθόντος γεγονότος, και (β) η παρούσα υποχρέωση μπορεί να επιμετρηθεί με τρόπο που πετυχαίνει τα ποιοτικά χαρακτηριστικά και λαμβάνει υπόψη περιορισμούς στην πληροφορία που εμφανίζεται σε χρηματοοικονομικές εκθέσεις γενικού σκοπού όπως ορίζονται στο Εννοιολογικό Πλαίσιο για Χρηματοοικονομική Πληροφόρηση Γενικού Σκοπού από Οντότητες του Δημοσίου Τομέα.

Επιμέτρηση Υποχρέωσης για Πρόγραμμα Κοινωνικής Παροχής

Αρχική Επιμέτρηση μιας Υποχρέωσης

Μια οντότητα θα επιμετράει την υποχρέωση για ένα πρόγραμμα κοινωνικής παροχής στην καλύτερη εκτίμηση του κόστους (δηλ. τις πληρωμές της κοινωνικής παροχής) το οποίο θα αναλάβει η οντότητα κατά την εκπλήρωση των παρουσών δεσμεύσεων που απορρέουν από την υποχρέωση.

Μεταγενέστερη Επιμέτρηση

Η υποχρέωση για ένα πρόγραμμα κοινωνικής παροχής θα μειωθεί καθώς καταβάλλονται οι πληρωμές. Οποιαδήποτε διαφορά μεταξύ κόστους πραγματοποίησης των πληρωμών και της λογιστικής αξίας της υποχρέωσης σε σχέση με το πρόγραμμα κοινωνικής παροχής αναγνωρίζεται ως πλεόνασμα ή έλλειμμα κατά την περίοδο τακτοποίησης της υποχρέωσης.

Στην περίπτωση που μια υποχρέωση προεξοφλείται, η υποχρέωση αυξάνεται και αναγνωρίζεται τόκος-έξοδο σε κάθε περίοδο αναφοράς, μέχρις ότου τακτοποιηθεί η υποχρέωση, ώστε να αντικατοπτρίζει την εξέλιξη της προεξόφλησης.

Στην περίπτωση που μια υποχρέωση δεν έχει τακτοποιηθεί ακόμα, η υποχρέωση θα πρέπει να επανεξετάζεται σε κάθε ημερομηνία αναφοράς, και να προσαρμόζεται ώστε να αντικατοπτρίζει την καλύτερη τρέχουσα εκτίμηση κόστους το οποίο θα αναλάβει η οντότητα κατά την εκπλήρωση των παρουσών δεσμεύσεων που απορρέουν από την υποχρέωση.

Αναγνώριση και Επιμέτρηση Εξόδου για Πρόγραμμα Κοινωνικής Παροχής

Μια οντότητα θα αναγνωρίζει ένα έξοδο για ένα πρόγραμμα κοινωνικής παροχής στο ίδιο σημείο με την αναγνώριση μιας υποχρέωσης. Το έξοδο επιμετράται στο ποσό της επόμενης καταβολής κατόπιν της ικανοποίησης των συγκεκριμένων κριτηρίων. Προεξόφληση του εξόδου δεν απαιτείται για τις περισσότερες κοινωνικές παροχές.

Επιτόκιο Προεξόφλησης (Discount rate)

Ο συντελεστής που χρησιμοποιείται για την προεξόφληση μιας υποχρέωσης που σχετίζεται με ένα πρόγραμμα κοινωνικών παροχών θα πρέπει να αντικατοπτρίζει την διαχρονική αξία του χρήματος.

Ασφαλιστική Προσέγγιση (Insurance Approach)

Αναγνώριση και Επιμέτρηση

Μια οντότητα επιτρέπεται, χωρίς να απαιτείται, να αναγνωρίζει και επιμετρά περιουσιακά στοιχεία, υποχρεώσεις, έσοδα και έξοδα που σχετίζονται με ένα πρόγραμμα κοινωνικών παροχών εφαρμόζοντας, κατά αναλογία, τις απαιτήσεις του σχετικού διεθνούς ή εθνικού λογιστικού προτύπου που αφορά ασφαλιστήρια συμβόλαια.

Γνωστοποίηση

Σκοπός των γνωστοποιήσεων υπό την ασφαλιστική προσέγγιση, μαζί με τις παρεχόμενες πληροφορίες στην κατάσταση χρηματοοικονομικής θέσης, την κατάσταση χρηματοοικονομικής απόδοσης, την κατάσταση μεταβολών των ιδίων κεφαλαίων και την κατάσταση ταμειακών ροών, είναι η παροχή από τις οντότητες

προς τους χρήστες των οικονομικών καταστάσεων μιας βάσης ώστε να αξιολογήσουν την επίδραση που μπορεί να έχουν οι κοινωνικές παροχές στην χρηματοοικονομική θέση, την χρηματοοικονομική απόδοση και τις ταμειακές ροές της οντότητας.

Όταν μια οντότητα αναγνωρίζει και επιμετρά περιουσιακά στοιχεία, υποχρεώσεις, έσοδα και έξοδα που σχετίζονται με ένα πρόγραμμα κοινωνικών παροχών εφαρμόζοντας, κατά αναλογία, τις απαιτήσεις του σχετικού διεθνούς ή εθνικού λογιστικού προτύπου που αφορά ασφαλιστήρια συμβόλαια, η οντότητα θα πρέπει να γνωστοποιεί (α) τη βάση προσδιορισμού της ασφαλιστικής προσέγγισης ως κατάλληλης, (β) την απαιτούμενη πληροφόρηση από το σχετικό διεθνές ή εθνικό λογιστικό πρότυπο που αφορά ασφαλιστικά συμβόλαια.